ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแสดงตนของจำเลยต่อเจ้าพนักงานศาล ในขณะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีพิจารณา คดียาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดียาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจึงออกระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขการแสดงตนของจำเลยต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาคดีความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๖๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"ศาล" หมายความว่า ศาลชั้นต้นที่พิจารณาพิพากษาคดี

"เจ้าพนักงานศาล" หมายความว่า ข้าราชการศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พนักงานราชการศาลยุติธรรม และลูกจ้าง ซึ่งผู้รับผิดชอบราชการศาล มอบหมาย

ข้อ ๔ ในกรณีที่ตามคำพิพากษาจำเลยต้องรับโทษจำคุกหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น และ ไม่ได้ถูกคุมขัง หากจำเลยมีความประสงค์จะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาพร้อมคำขอ อนุญาตฎีกาต่อศาล และแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาพร้อมแสดงหลักฐาน ที่สามารถยืนยันตัวจำเลย เช่น บัตรประจำตัวประชาชน บัตรประจำตัวข้าราชการ หนังสือเดินทาง หรือเอกสารอื่นใดที่ทางราชการออกให้ซึ่งปรากฏภาพถ่ายของจำเลย

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่จำเลยอยู่ระหว่างหลบหนีจากที่คุมขังด้วย

- ข้อ ๕ เมื่อจำเลยยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาพร้อมคำขออนุญาตฎีกาและแสดงตนตามข้อ ๔ ให้เจ้าพนักงานศาลตรวจสอบหลักฐานการยืนยันตัวจำเลยเปรียบเทียบกับภาพถ่ายจำเลย ลายมือชื่อจำเลย หรือเอกสารอื่นใดในสำนวน เพื่อยืนยันว่าเป็นจำเลยในคดีจริง และให้จัดทำรายงานเสนอต่อศาล เพื่อพิจารณา
- ข้อ ๖ เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์ของจำเลยชอบด้วยกฎหมายและจำเลย ที่ยื่นอุทธรณ์เป็นจำเลยในคดีจริง ให้ศาลสั่งรับอุทธรณ์

หากเป็นการฎีกา เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าฎีกาของจำเลยชอบด้วยกฎหมายและจำเลย ที่ยื่นฎีกาเป็นจำเลยในคดีจริง ให้ส่งคำขออนุญาตฎีกาและฎีกา พร้อมสำนวนคดีและคำคัดค้านหากมี ไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่งโดยเร็ว

หากจำเลยไม่มีหลักฐานที่สามารถใช้ยืนยันตัวได้ตามข้อ ๔ ศาลอาจมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์หรือ ส่งคำขออนุญาตฎีกาและฎีกาพร้อมสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่ง หรืออาจไต่สวนเพื่อให้มี การยืนยันตัวตนของจำเลยตามที่เห็นสมควรก็ได้

- ข้อ ๗ เมื่อจำเลยได้ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาพร้อมคำขออนุญาตฎีกาภายในระยะเวลาตามที่ กฎหมายกำหนดแล้ว แต่จำเลยไม่สามารถมาแสดงตนต่อศาลได้เพราะมีพฤติการณ์พิเศษ จำเลยอาจยื่น คำร้องขอขยายระยะเวลาแสดงตนออกไป และศาลอาจมีคำสั่งอนุญาตให้ขยายระยะเวลาแสดงตน แล้วรอการสั่งอุทธรณ์หรือรอการส่งฎีกาพร้อมคำขออนุญาตฎีกาไว้ก่อนได้
- ข้อ ๘ ในกรณีที่จำเลยอ้างว่า ไม่สามารถมาแสดงตนต่อศาลได้เพราะเหตุเจ็บป่วยหรือ เหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ศาลอาจตั้งเจ้าพนักงานศาลไปตรวจสอบและทำรายงานเสนอต่อศาลเพื่อพิจารณาสั่ง ตามที่เห็นสมควร
- ข้อ ๙ ในกรณีมีเหตุสุดวิสัย ทำให้จำเลยไม่สามารถมาแสดงตนต่อศาลชั้นต้นที่มีเขตศาล เหนือคดีนั้นได้ จำเลยอาจยื่นคำร้องขอยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาพร้อมคำขออนุญาตฎีกาและแสดงตนต่อศาล ที่มีภูมิลำเนาหรืออยู่ในเขตศาลในขณะนั้นก็ได้

เมื่อมีการยื่นอุทธรณ์หรือฎีกาพร้อมคำขออนุญาตฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้ศาลที่จำเลยมีภูมิลำเนา หรืออยู่ในเขตศาลแจ้งให้ศาลชั้นต้นที่มีเขตศาลเหนือคดีนั้นทราบโดยเร็ว และให้ศาลสั่งให้จำเลยไปแสดงตน ต่อศาลชั้นต้นที่มีเขตศาลเหนือคดีนั้นภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่เหตุสุดวิสัยนั้นได้สิ้นไป

หากจำเลยไม่มาแสดงตนต่อศาลชั้นต้นที่มีเขตศาลเหนือคดีนั้นภายในระยะเวลาตามวรรคสอง ให้ศาลสั่งไม่รับอุทธรณ์หรือให้ส่งฎีกาพร้อมคำขออนุญาตฎีกาและสำนวนไปยังศาลฎีกาเพื่อพิจารณาสั่ง โดยเร็วต่อไป

- ข้อ ๑๐ จำเลยไม่จำต้องมาแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา พร้อมคำขออนุญาตฎีกาในกรณี ดังต่อไปนี้
 - (๑) จำเลยต้องรับโทษจำคุกหรือโทษสถานที่หนักกว่านั้น และอยู่ในระหว่างถูกคุมขัง
- (๒) จำเลยที่ศาลพิพากษาให้รอการกำหนดโทษหรือลงโทษอย่างอื่น เช่น กักขังหรือปรับ โดยไม่มีโทษจำคุกหรือโทษสถานที่หนักกว่าร่วมด้วย
 - (๓) จำเลยที่ศาลพิพากษารอการลงโทษจำคุก
 - (๔) จำเลยที่รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๑๑ ให้ศาลมีอำนาจออกระเบียบและวิธีปฏิบัติของศาลนั้นได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อ ระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นไปด้วย ความเรียบร้อย ให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้กำหนดวิธีการนั้น

ข้อ ๑๓ ให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ ปิยกุล บุญเพิ่ม ประธานศาลฎีกา